

[DOJEŚĆ SIĘ *vb pf*

inf dojeść się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wgryźć się w coś, dostać się do wewnątrz [czego]:

W przen: iż się nie nauczyli od pana Chrystufa/ rozłomić chleba ięczmiennego [bibl. Ioann 6/9–13]/ tylko z wierzchu chleba poziwaią/ Ale zupełnie doieść się s rzodku śmacznego nięmogą. ErazmNow 74v.

Formacje pochodne cf JEŚĆ SIĘ.

MK